

Bunclok

Okolo toho obchodu jsem prošel už tucekrát.... Z výkladní skříně se smály modře malované talíře, hrnky a džbánky. Zaregistroval jsem je, ale současně jsem si vždycky pomyslel – fajn, někomu se to určitě může líbit, ale to není můj styl, já bych si je domů nekoupil. Pak jsem ale zjistil, že v obchodě se kromě keramiky z polského města Bolesławiec prodávají taky lustry polské firmy Kutek. Už máme doma dva lustry polské firmy Jupiter. Kutek je ještě o třídu výš. A tak jsme tam jednou zašli, že si ty lustry, co jsem zatím viděl jen na internetu, prohlédneme v reálu. Pitoreskní keramika budila pozornost, ale my jsme prošli dál do hloubi obchodu a vybírali lustr. Pan majitel zasvěceně informoval. Ale manželka postupně začala směřovat pozornost od lustrů k panu majiteli – a ukázalo se, že jsou spolužáci ze základky. No, trochu se vzpomínalo, povídalo. Ale pak jsme se přece jen domluvili na přiměřeném svítidle. A jak tak řeč plyne, přidalo se i vyprávění o bolesławiecké keramice. Vlastně je to kamenina, mnohem tvrdší a odolnější. A vlastně není malovaná, ale tištěná, ručně, pomocí malých razítek. A vypálená s kvalitní glazurou. Pán evidentně o keramice věděl hodně, o jejích dějinách, o různých fabrikách a manufakturách, v Polsku i u nás, o obtížích podnikání v oboru v čase čínské konkurence. Je to sympatické vidět, když se někdo živí tím, co ho baví, a když někoho to, co ho baví, taky živí. A zajímavé bylo, jak nám to změnilo pohled na ty hrnky. Bolesławiec se německy řeklo Bunzlau. A po našimu se baňatému hrníčku říká bunclok. Aha, a už jsme doma. Člověk se najednou podívá jinýma očima, meze vkusu se rozšíří. No, zkrátka, jeden bunclok, jako jarní vlaštovka, byl zakoupen. Další budou nepochybně následovat. Naši blízcí budou zajisté záhy obdarováni bunzlauskou keramikou. Těch vzorů, těch typů, té sympaticky fortelné práce a úctyhodné tradice, ba umanutosti, která se nevzdává ani před čínskou přesilou! Ne, nechci dělat lacinou reklamu (ani ze známosti). I když – proč ne? Obchod a jeho zboží u nás zná jistě jen málokdo – a je to škoda. Jde spíš o překvapení nad tím, jak snadno roztají ledy apriorní spotřebitelské skepse a čecho-slovanské zachmuřenosti a předběžné nasranosti, když se naváže osobní kontakt, otevře lidská dimenze – a hlavně když se vypráví příběh. Postřeh je možná banální – trik ostatně dobře ovládají všichni dealeři a šmejdi. Ale stejně mě překvapuje, jak kvůli příběhu, kvůli prolomení lidství ve zdánlivě jen věci, jsem schopen se pozorněji dívat, pustit si tu věc k sobě, a docenit její skryté hodnoty, jež jsou mi nakonec zpětně potěšením. Určitě bunclokům nepropadnu. Jen některé vzory a typy by se mi doma líbily. Ale jsem rád, že jsem je nakonec objevil, že jsou. Zas o důvod víc naslouchat příběhům. Nebát se nechat si naťuknout obrannou skořáčku lidským kontaktem.

vš, srpen 2014

elimashop.cz

ceramicboleslawiec.com.pl

